

употрѣбява споредъ воля-та си, това є ясно и извѣстно на синца ны. Вода-та въ воденичарскыя язъ (бентъ) є натрупана сила; но и тъзи сила произлиза сѫщо тъй непосрѣдственно отъ слѣнце-то, както топлина-та отъ въглены-тѣ, коя-то движе парна-та машина. Слѣнце-то є истѣглило изъ море-то вода-та, що є въ воденичарскыя язъ, и съ сила-та си то є повдигнало тъзи вода въ облаци-тѣ; топлина-та на слѣнце-то є подкарвала вѣтрове-тѣ, кои-то сѫ принасяли тъзи пара на земя-та; сѫщо тъй, кога навивате ваши-тѣ часовницы, вий натрупвате сила въ яйя за единъ день или дордѣ ся спрѣтъ часовницы-тѣ. Тъзи сила, наистина, произлѣзла є отъ ваши-тѣ мышцы, но тѣ отъ дѣ сѫ и зели? Отъ ваша-та храна, коя-то иж є зела отъ слѣнце-то. Слѣнце-то безпрѣстанно трупа сила въ видѣ на топлина, за да иж употреби и да произведе съ нею работа въ физическа-та Економія на земя-та въ бѫджащемъ.

§. 232. Вий сега можете да разумѣете, какъ земята съ своя-та растителность може да погълне за нѣколько врѣме и да натрупа за употребленіе въ бѫджащемъ по-много слѣнчовы зари отъ колко-то море-то. Топлина-та, коя-то бы произлѣзла отъ изгоряваніе зимѣ всичка-та растителность отъ едно лѣто на полета-та и въ лѣсове-тѣ, показала бы количество-то на сила-та, коя-то сѣка година ся запазва отъ земята. Но това количество, макаръ и да є грамадно за нась, въ сравненіе съ щедрыя припасъ, кой-то ся получава отъ слѣнце-то, є безконечно малко.

§. 233. Сила-та на слѣнце-то, като источникъ на всѣко движеніе, кое-то става на земя-та, освѣнь приливи-тѣ и отливи-тѣ, описана є по слѣдующыя начинъ отъ професора Тиндаля въ негово-то съчинение „за топлина-та,“ въ кое-то всѣко движеніе ся разглѣжда като видоизмѣненіе на топлина-та на слѣн-